

Dosarul nr. 1ra-1401/2022

1-20004197-01-1ra-09092022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Grecu Ion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Corobov Artur Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 13.01.2020-29.12.2021
2. instanța de apel: 06.04.2022-09.06.2022
3. instanța de recurs: 09.09.2022 - 13.12.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central 29 decembrie 2021, Corobov Artur Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore;

- art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore.

În corespundere cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, s-a stabilit lui Corobov Artur, definitiv pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore.

S-a încasat din contul lui Corobov Artur cheltuielilor judiciare în mărime de 23, 24 lei, suportate în legătură cu efectuarea alcooltestului și cheltuielile judiciare în mărime de 2 100 lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/3-R-633 din 09 decembrie 2019, în beneficiul statului.

2. Prima instanță a constatat că Corobov Artur, la data de 08.11.2019, în jurul orelor 20:05, nedeținând un permis de conducere și fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a condus mijlocul de transport de model „VAZ-2106”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe drumurile publice din satul Ursoaia, raionul Cahul, încălcând regulile de securitate a circulației mijloacelor de transport și anume:

- art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, în care este stipulat că *„Conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”;*

- art. 19 alin. (2) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, în care este stipulat că *„Pe drumurile publice pot conduce autovehicule numai persoanele care posedă permis de conducere de categoria sau subcategoria corespunzătoare autovehiculului ori dovada înlocuitoare, cu drept de circulație, a permisului”;*

- art.10 pct. (2) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, în care este stipulat că *„Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea polițistului, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”.* La data de 08.11.2019, în jurul orelor 20:29, în rezultatul testării alcoolscopice, s-a stabilit că în aerul expirat de Corobov Artur, concentrația vaporilor de alcool constituia 0,58 mg/l, care conform art. 134¹² din Codul penal corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prin acțiunile sale intenționate numitul Corobov Artur a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) din Codul penal, cu semnele de calificare *„Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiunile prevăzute la alin.(1), săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere”.*

Tot el, Corobov Artur, urmărind scopul confecționării, deținerii și folosirii de documente oficiale false, care acordă drepturi, în continuarea intenției sale infracționale, acționând în comun cu o altă persoană, într-o perioadă nedeterminată au confecționat un permis de conducere fals cu nr.xxxxx, eliberat la 22.08.2015, de oficiul 93, pe numele Corobov Artur, cu categoria admisă „B”, valabil până la 22.08.2025, pe care cet. Corobov Artur l-a deținut și folosit până la 08.11.2019, când acest permis de conducere a fost ridicat de la el în or.Cahul, în procesul documentării de către colaboratorii de poliție a faptului de conducere de către ultimul a mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Faptul falsificării documentului nominalizat, fiind confirmat prin raportul de expertiză nr.34/12/3-R-633 din 09.12.2019, la fel prin răspunsul nr.03/59-699 din 28.12.2019 al Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto or, potrivit cărui Corobov Artur nu deține vreun permis de conducere.

Prin acțiunile sale intenționate Corobov Artur a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, conform indicilor *„Confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi, săvârșit de două persoane”.*

3.Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Grecu Ion în numele inculpatului Corobov Artur, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei sentințe de încetare a cauzei penale.

În motivarea apelului s-a invocat că:

- în urma discuțiilor cu inculpatul Corobov Artur a constatat că ultimul nu cunoaște ce acuzație i-a fost înaintată în cadrul IP Cahul, ultimul a menționat că nu a fost asigurat cu traducător;

- studiind dosarul penal a constatat că, în cadrul IP Cahul a participat în calitate de traducător Goncear Eudochia. Acest fapt, l-a determinat pe apărător să înainteze în adresa Inspectoratului de Poliție Cahul o cerere prin care să fie informat despre studiile traducătorului Goncear Eudochia. Drept răspuns a primit că la atribuirea calității de traducător - Goncear Eudochia nu a prezentat diplomă de licență;

- în cadrul dezbaterilor judiciare, a pledat asupra faptului anulării ordonanțelor de înaintare a calității de bănuit, a proceselor-verbale de audiere a bănuitului și a tuturor actelor procesuale perfectate cu încălcarea dreptului la traducător;

- Goncear Eudochia nu se regăsește în lista traducătorilor autorizați, iar ca excepție putea fi admisă în calitate de traducător doar dacă deținea diplomă de licență sau masterat în drept cu absolvirea în limba rusă, sau diplomă de licență sau masterat din care rezultă abilități de predare în limba străină;

- cu referire la acest fapt instanța de fond a reținut alegațiile apărătorului critic, dat fiind că actelor anexate și prezentate la caz reflectă faptul că, în cadrul urmăririi penale inculpatul Corobov Artur a fost asigurat cu traducător, fapt confirmat prin comunicatul IP Cahul potrivit căruia traducătorul care a participat în cadrul urmăririi penale, Goncear Eudochia este angajată și deține funcția de traducător al Secției Urmărire Penală în cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul;

-în urma argumentelor de fapt și de drept ce au fost invocate supra de către apărare și anume cadrul legal care stabilește prin norme imperative cine are dreptul să dețină calitate de traducător și care sunt obligațiile organului de urmărire penală în acest sens, instanța de judecată printr-o frază a pus capăt la toate argumentele apărării, menționând că este suficient ca persoana să fie angajată în calitate de traducător. Astfel, în procesul penal nu este important că persoana nu deține capacități de a traduce, nu deține careva studii, primordial este ca să fie angajată;

-un alt moment care instanța l-a trecut sub tăcere și nu s-a expus, este faptul că în cadrul examinării cauzei s-a dovedit că, permisul de conducere a fost falsificat la 22.08.2015, în legătură cu ce la momentul emiterii hotărârii, termenul de prescripție pentru confecționarea documentelor oficiale false de către două sau mai multe persoane, era expirat;

- faptul deținerii și folosirii ulterioare a permisului de conducere de către Corobov Artur nu se califică în art. 361 alin. (2) lit. b) d) penal, ci conform art. 361 alin. (1) Cod penal. În cadrul dezbaterilor judiciare, apărarea a menționat acest fapt, dar a rămas neuzită de instanță, or lecturând sentința judecătorească instanța nu a relatat această poziție a apărării, fapt și nici nu a combătut-o;

- se desprinde cu desăvârșire încălcarea dreptului la apărare în cadrul prezentului proces, mai mult că instanța întrând în rol de „acuzator” a introdus în calitate de probă ce dovedește vinovăția inculpatului Corobov Artur, explicația dată de ultimul la 12.11.2019, fără lua în calcul că prin ordonanța emisă de

procurorul Cara Mihail la 10.01.2020, s-a dispus: a recunoaște nul și a exclude din dosarul penal nr. 2019150903: explicația lui Corobov Artur de la f.d. 17, deoarece a fost obținută cu încălcarea esențială a dispozițiilor Codului de procedură penală ” (f.d. 54-55);

- la cercetarea materialelor cauzei, apărarea a invocat faptul că explicația în cauză nu are calitatea de probă și că conform ordonanței urma să fie exclusă din dosar, dar instanța a ignorat și aceste argumente.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2022, a fost admis apelul declarat de avocatul Grecu Ion în interesele inculpatului Corobov Artur, fiind casată parțial sentința, în latură penală, în partea stabilirii pedepsei în privința lui Corobov Artur în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive, în baza art. 84 alin.(1) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri după cum urmează. Corobov Artur recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal și condamnat la 200 ore de muncă neremunerată, se eliberează de pedeapsă penală stabilită în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzută de art. 60 Cod penal. În rest sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței prima instanță just a ajuns la concluzia, că faptele penale reținute în culpa inculpatului Corobov Artur au avut loc și au fost săvârșite de către Corobov Artur.

La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței, prima instanță a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Corobov Artur corect au fost încadrate în prevederile art. 264¹ alin. (4) Cod penal și art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal și faptul că ultimul urmează să fie recunoscut vinovat de comiterea faptelor indicate în rechizitoriu.

Cu referire la primul capăt de acuzare prin care acțiunile lui Corobov Artur au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu semnele de calificare „*Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiunile prevăzute la alin.(1), săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere*”.

Astfel, probele anexate la dosar indică că Corobov Artur contrar prevederilor pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Potrivit rezultatului testării alcoolscopice, s-a stabilit că în aerul expirat de Corobov Artur, concentrația vaporilor de alcool constituia 0,58 mg/l, care conform art. 134¹² din Codul penal corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin care se înțelege starea persoanei, care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.

În contextual în care potrivit prevederilor pct. 3 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopice și examinare medicală pentru stabilirea stării de

ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 296 din 15.05.2012, „se stabilesc pentru conducătorii de vehicule următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sânge - 0,3 g/l; b) în aerul expirat - 0,15 mg/l.”

Circumstanțe care au dus la justa concluzie precum că vinovăția inculpatului Corobov Artur a fost dovedită integral și acțiunile acestuia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Corobov Artur instanța de judecată a ținut cont de caracterul infracțiunii săvârșite, că infracțiunea este ușoară, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază și agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării asupra inculpatului, precum și condițiile de viața ale familiei acestuia.

Cu referire la cel de al doilea capăt de acuzare a lui Corobov Artur în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform semnelor calificative „Confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi, săvârșit de două persoane”, instanța de apel a reținut ca fiind nefondate argumentele apărării precum că acțiunile lui Corobov Artur urmau să fie calificate în baza art.361 alin.(1) Cod penal.

Sub acest aspect fiind analizate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, astfel obiectul material al faptei infracționale analizate îl reprezintă documentele oficiale false, la caz permisul de conducere al Republicii Moldova, pe numele lui Corobov Artur născut la xxxxx, domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, cu nr.xxxxx, eliberat la 22.08.2015, de oficiul 93, valabil până la data de 22.08.2025 cu categoria admisă „B”, fapt stabilit prin raportul de constatare nr.34/12/3-R-633 din 09.12.2019.

Instanța de apel a constatat că în cadrul examinării cauzei, s-a demonstrat pe deplin realizarea de către inculpatul Corobov Artur a laturii subiective și obiective a infracțiunii reținute în speță, contrar alegațiilor invocate în cererea de apel.

În acest context instanța de fond just a statuat că, Corobov Artur urmărind scopul confecționării, deținerii și folosirii de documente oficiale false, care acordă drepturi, în continuarea intenției sale infracționale, acționând în comun cu o altă persoană, într-o perioadă nedeterminată au confecționat un permis de conducere fals cu nr.xxxxx, eliberat la 22.08.2015, de oficiul 93, pe numele Corobov Artur xxxxx a.n., cu categoria admisă „B”, valabil până la 22.08.2025, pe care cet. Corobov Artur l-a deținut și folosit până la 08.11.2019, când acest permis de conducere a fost ridicat de la el în or. Cahul, în procesul documentării de către colaboratorii de poliție a faptului de conducere de către ultimul a mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Faptul falsificării documentului nominalizat, fiind confirmat prin raportul de expertiză nr.34/12/3-R-633 din 09.12.2019, și prin răspunsul nr.03/59-699 din 28.12.2019 al Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto or, potrivit acestuia Corobov Artur nu deține vreun permis de conducere.

Totodată, instanța de apel a indicat că alegațiile apărării referitor la nulitatea actelor în cadrul cărora i s-a încălcat dreptul inculpatului la interpret se prezintă a fi nejustificate, în contextul în care aceste circumstanțe nu au fost invocate în

momentul în care inculpatul a făcut cunoștință cu materialele cauzei la finele urmăririi penale și le-a acceptat ca fiind probe acumulate de organul de urmărire penală în cadrul cauzei penale fără a fi invocate careva obiecții în acest sens.

Conform prevederilor art. 16 alin. (2) și alin. (3) Cod penal, instanța de fond justa a statuat că infracțiunile comise de Corobov Artur fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave.

Astfel ținând cont de limitele sancțiunii prevăzute de normele incriminate, instanța de fond just a stabilit în privința lui Corobov Artur după cum urmează:

- pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, a-i stabili pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 (două sute) ore.

- pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, a-i stabili pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 (două sute) ore.

Însă verificând aspectele de drept operate de prima instanță la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Corobov Artur în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive, în baza art. 84 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a reținut necesitatea admiterii apelului și casării sentinței instanței de fond în această parte, din următoarele considerente.

Instanța de apel a constatat că în afara temeiurilor invocate în cererea de apel, în ședința instanței de apel avocatul Grecu Ion a solicitat încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală a inculpatului.

În acest sens, potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) din Codul penal, se referă la categoria infracțiunilor ușoare, iar infracțiunea prevăzută la art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, prin prisma art. 16 alin.(3) se atribuie la categoria celom ai puțin grave.

Astfel conform prevederilor art. 60 din Codul penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare; b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Dat fiind faptul că inculpatul Corobov Artur a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 264¹ alin. (4) la data de 08 noiembrie 2019, astfel din momentul comiterii infracțiunii până în prezent pentru fapta prevăzută art. 264¹ alin. (4) au trecut mai mult de 2 ani, or termenul de doi ani a expirat la data de 08.11.2021, Colegiul consideră necesar de a libera de răspundere penală inculpatul Corobov Artur recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) din Codul penal, pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Totodată, instanța de apel a respins afirmațiile apărării cu privire la expirarea termenului de prescripție pentru infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, acestea fiind combătute prin conținutul art. 29 Cod penal, potrivit căruia se consideră infracțiune continuă fapta care se caracterizează prin săvârșirea

neîntreruptă, timp nedeterminat, a activității infracționale, în cazul infracțiunii continue nu există pluralitate de infracțiuni. Infracțiunea continuă se consumă din momentul încetării activității infracționale sau datorită survenirii unor evenimente care împiedică această activitate.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, componența de infracțiune analizată este una formală, și se consumă din momentul săvârșirii a tuturor sau cel puțin unei acțiuni indicate în dispoziția alin. (1) al art. 361 din Cod penal, în speță în momentul când permis de conducere a fost ridicat de la Corobov Artur în procesul documentării de către colaboratorii de poliție a faptului de conducere de către ultimul a mijlocului de transport în stare de ebrietate, și anume data de 08.11.2019.

În astfel de circumstanțe, la momentul judecării cauzei în ordine de apel, prescripția pentru infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, nu a intervenit.

În acest context, ținând cont de prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal, instanța de apel a stabilit necesitatea de a libera de răspundere penală inculpatul Corobov Artur recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) din Codul penal, pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În contextual celor enunțate, instanța de apel a reținut necesitatea menținerii soluției instanței de fond în partea stabilirii pedepsei lui Corobov Artur pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, în baza căreia ia stabilit pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 (două sute) ore.

Așadar instanța de apel a reținut că solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea din contul inculpatului Corobov Artur a cheltuielilor judiciare în sumă de 23, 24 - suportate în legătură cu efectuarea alcooltestului și în mărime de 2 100 lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/3-R-633 din 09 decembrie 2019, este una justă și întemeiată.

6. Decizia instanței de apel adoptată în cauză este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Grecu I. în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, cu emiterea unei decizii de încetare a procesului penal de învinuire a lui Corobov Artur de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) și art. 361 alin. (2) Cod penal.

În motivarea recursului indică:

- temei de respingere a poziției apărării asupra faptului că lui Corobov Artur i-a fost încălcat dreptul la interpret a servit concluzia instanței expusă în descriptivul deciziei, prin care menționează: „*Prin prisma normei enunțate supra, alegațiile apărării referitor la nulitatea actelor în cadrul cărora i s-a încălcat dreptul inculpatului la interpret se prezintă a fi nejustificate, în contextul în care aceste circumstanțe nu au fost invocate în momentul în care inculpatul a făcut cunoștință cu materialele cauzei la finele urmăririi penale și le-a acceptat ca fiind probe acumulate de organul de urmărire penală în cadrul cauzei penale fără a fi invocate careva obiecții în acest sens.*” În acest sens consideră că, instanța a admis o eroare gravă de fapt care afectează soluția, or art. 251 Codul de

procedură penală dispune: (2) încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. (3) Nulitatea prevăzută în alin. (2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei;

- se dovedește eroarea gravă a instanței, or norma imperativă prevăzută de art. 251 Cod de procedură penală, stabilește că neprezența traducătorului duce la nulitatea actului procesual, nulitate care poate fi invocată la orice etapă, chiar și din oficiu de către instanță;

- instanțele inferioare au ignorat aceste obligații ale unui proces penal echitabil.

În drept, recurenta își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia.

8. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul ordinar declarant de către avocatul Grecu Ion în numele inculpatului, urmează a fi admis, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul,

verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Reieșind din sumarul recursului declarat de către avocatul Grecu Ion în numele inculpatului, se constată că, acestea este întemeiat în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

La acest capitol, Colegiul penal lărgit menționează că, hotărârile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Din conținutul recursului rezultă că, recurentul critică decizia instanței de apel adoptată în cauză, menționând că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, deoarece art. 251 Cod de procedură penală, stabilește că neprezența interpretului duce la nulitatea actului procesual, nulitate care poate fi invocată la orice etapă, chiar și din oficiu de către instanță.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în acest sens.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de apel, nu a reținut alegația apărării cu referire la faptul că, inculpatului i s-a încălcat dreptul la interpret la etapa urmăririi penale.

În motivarea soluției, la acest aspect, instanța de apel a descris prevederile art. 251 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, în final concluzionând că " ... *alegațiile apărării referitor la nulitatea actelor în cadrul cărora i s-a încălcat dreptul inculpatului la interpret se prezintă a fi nejustificate, în contextul în care aceste circumstanțe nu au fost invocate în momentul în care inculpatul a făcut cunoștință cu materialele cauzei la finele urmăririi penale și le-a acceptat ca fiind probe acumulate de organul de urmărire penală în cadrul cauzei penale fără a fi invocate careva obiecții în acest sens." Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel a motivat contradictoriu argumentele apărării referitor la încălcarea dreptului la interpret a inculpatului, menționând că, nu au fost invocate în momentul în care inculpatul a făcut cunoștință cu materialele cauzei la finele urmăririi penale, fără a ține cont de dispoziția art. 251 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, conform căreia încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.*

Astfel, Colegiul penal reține că, instanța de apel a descris prevederile art. 251 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, bazându-și soluția pe alin. (4), fără a ține cont de prevederile alin. (2) și (3) al aceluiași articol, nu a examinat materialele cauzei și nu s-a expus dacă inculpatului Corobov A. i-a fost încălcat sau nu dreptul la interpret.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că, în speța discutată, și-a găsit confirmare temeiul invocat și prevăzut în art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, fiindcă instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesual penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă **obligatoriu** de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel; să

înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, să aprecieze toate circumstanțelor cauzei, să emită o soluție clară și motivată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Grecu Ion în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Corobov Artur Xxxxx**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 02 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Plămădeală Ghenadie